

Nasze sprawy

Św. Brat Albert uczy

Przez trzy dni w zeszłym tygodniu, w poniedziałek, wtorek i środę odbywały się rekolekcje w kuchni św. Brata Alberta na osiedlu XX-lecia. Codziennie uczestniczyło w nich około 25 osób. Widzę potrzebę tych rekolekcji, jako połączenia modlitwy eucharystycznej i rozważania ewangelii na tym miejscu. Tam gdzie jest bieda trzeba wzywać pomocy Bożej i ludzkiej. Należy prosić Boga wraz z tymi, którzy korzystają z pomocy za tych, którzy tej pomocy udzielają. Jednocześnie należy uświadamiać, że Bóg utożsamia się z każdym człowiekiem, a zwłaszcza z odepchniętym. Byłem głodny, nagi, w więzieniu, chory, a wyście nie stali obojętni tylko przyszliście mi z pomocą.

Co tydzień rekolekcje

W naszej parafii przez cały Wielki Post są, co tydzień - dla poszczególnych grup - rekolekcje. Na pierwszym miejscu są biedni i bezdomni, a później młodzież z różnych szkół, oraz dzieci. Na końcu są dorośli nasi parafianie. Zapraszamy specjalnych rekolekcyjistów. Oni się bardzo przygotowują by fachowo przeprowadzić rekolekcje. Są też wynagradzani przez parafię. Często nasuwają się wątpliwości, czy warto dla poszczególnych grup młodzieży, dzieci, dorosłych urządzać specjalne rekolekcje wielkopostne. Czy trzeba w te dni korzystać z czasu

wolnego od zajęć szkolnych? Gdy widzi się niezadowolającą frekwencję wciąż przychodzą pytania. A jednak dobrze, że księża, że parafia organizuje te dni refleksji religijnej. Daje możliwość pogłębienia swej wiary. Jednocześnie poprzez te dni doświadczamy surowej rzeczywistości życia religijnego w Polsce. Po raz kolejny pytamy siebie, jak to zrobić, żeby lepiej było?

Apel Jasnogórski

Parafia nasza, w sobotę 16 lutego, biorąc udział w Apelu Jasnogórskim wyraziła wdzięczność Bogu za pośrednictwem Matki Bożej Królowej Polski. Słowa wadowickiego Apelu były hołdem złożonym Jezusowi Chrystusowi za:

1. wybór 16 października 1978 roku Syna wadowickiej ziemi na Ojca Świętego.

2. za dar długiego pontyfikatu naszego Najwspanialszego Polaka.

3. za cudowną koronację obrazu Matki Bożej Nieustającej Pomocy w dniu 16 czerwca 1999 roku. Cudowną, gdyż w poprzednim dniu Ojciec Święty z powodu choroby mógł tylko spokojnie w łóżku leżeć. W następnym dniu ten sam, Niezwykły Prorok, w sposób wyjątkowy przeżywał swoje kolejne spotkanie w Wadowicach ze swymi Rodakami, a zwłaszcza z Matką Bożą, którą osobiście ukoronował. Czyż to nie był cud?

Na zbliżający się tydzień życzymy Bożego błogosławieństwa i obfitych łask.

„Bazylika” - Tygodnik informacyjny

Do użytku parafialnego

Redakcja: Zespół parafialny pod przewodnictwem Ks. Prałata Jakuba Gila

tel. 873-21-10, 873-20-96, E-mail wadbazyl@diecezja.krakow.pl, WWW.bazylika.wadowice.pl

ISSN 1640-0607

24 lutego 2002 r. Nr 8(103) Rok 3

Słowo na niedzielę

PIERWSZE CZYTANIE Z KSIĘGI RODZAJU:

Rdz 12,1-4a

Powołanie Abrahama na Ojca ludu Bożego

DRUGIE CZYTANIE Z DRUGIEGO LI- STU ŚW. PAWŁA AP. DO TYMOTEAUSA:

2Tm 1,8b-10

Bóg nas powołuje i oświeca

**Z obłoku świetlanego odezwał się głos Ojca:
„To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”.**

EWANGELIA: Mt 17,1-9 *Przemienienie Pańskie*

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza. Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie! Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: Wstańcie, nie lękajcie się! Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im mówiąc: Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmarłychwstanie.

REFLEKSJA EWANGELICZNA:

Druga Niedziela Wielkiego Postu gromadzi nas wokół góry przemienienia. Pan Jezus dokonuje na naszych oczach wielkiego znaku. Pełen światła i bieli pokazuje uczniom swoją chwałę. Większość komentatorów zgodnie podkreśla, że w ten sposób Pan Jezus umocnił wiarę uczniów aby nie zwątpili w Niego kiedy zobaczą Go na krzyżu w całkowitym ogołoceniu i pohańbieniu. Obok jaśniejącego Zbawiciela stoją

Oto słowo Pańskie.

Mojżesz i Eliasz. Prorocy Starego Testamentu zapewne chcą nas utwierdzić w przekonaniu, że Jezus Chrystus jest tą osobą która spełnia nadzieje i zapowiedzi proroków.

Sytuacja z góry Tabor powtarza się dzisiaj. Nic innego nie mamy jak obietnicę Jezusa i pisma proroków aby uwierzyć w Boga. Czasem mówimy, że nie wiemy jak to będzie po śmierci. To jest prawda. Nie wiemy ale wierzymy. Nie jesteśmy pewni czy...

ciąg dalszy na stronie 4

Ogłoszenia parafialne

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU - 24.02.2002 r.

1. Serdecznie zachęcamy do udziału w nabożeństwach pokutnych jakimi są: Gorzkie Żale, Droga Krzyżowa, oraz Rekolekcje. Nabożeństwo Gorzkich Żali odprawiamy w niedzielę o godz. 17.00, a Drogi Krzyżowej w piątki: dla dorosłych o godz. 8.30 i 17.30, dla dzieci o godz. 16.45, dla młodzieży o godz. 18.30.

2. Dziś przy kościele dzieci z kółka misyjnego zbierają na pomoc misjonarzom z Afryki.

3. W tym tygodniu: w poniedziałek, wtorek i środę, odbędą się rekolekcje dla młodzieży z Liceum Ogólnokształcącego im. Marcina Wadowity. Niech rodzice zadbają, by ich dzieci brały udział w tych rekolekcjach, zwłaszcza, że dni te są wolne od zajęć szkolnych.

4. Zachęcamy parafian, by w Wielkim Poście, ograniczyli oglądanie telewizji - zastępując ją lekturą i medytacją Pisma Świętego, dobrą książką, katolicką prasą, modlitwą i rozmową z bliskimi. Biblioteka parafialna czynna jest w środy od 16.00 do 17.30 i w niedziele od 10.00 do 12.00. Serdecznie zachęcamy do nabywania biuletynu parafialnego, który znajduje się przy wyjściu z kościoła.

5. Na nowennie do MB Nieustającej Pomocy w środę o godz. 8.30 i 17.30 modlimy się za naszą młodzież.

6. W czwartek o godz. 16.30 odbędzie się spotkanie Honorowej Straży Serca Bożego, natomiast o godz. 17.00 spotkanie Rycerstwa Niepokalanej.

7. W pierwszy piątek zachęcamy wiernych do komunii św. wynagradzającej.

Większa ilość kapłanów spowiada rano od 6.00 do 8.30 i po południu od 16.00 do 18.30. Msza św. dla dzieci w tym dniu będzie o godz. 16.30. Godzina Święta prowadzona przez Honorową Straż Serca Jezusowego będzie o godz. 8.30 w połączeniu z Drogą Krzyżową.

8. W pierwszą sobotę na mszę św. na godz. 8.00 zapraszamy rodziny, które spodziewają się potomstwa. Rycerstwo Niepokalanej będzie uczestniczyło w tej mszy św. W tym dniu odwiedzamy z sakramentami świętymi ludzi starych i chorych. Młodzież z klasy I i II gimnazjalnej prosimy w pierwszą sobotę na obowiązkowe spotkanie do kaplicy parafialnej o godz. 10.00.

9. Caritas Archidiecezji Krakowskiej zachęca do niesienia pomocy biednym, poprzez nabywanie w naszej bazylice baranków wielkanocnych, a także skarbonek wielkopostnych. Do tych skarbonek rodzina składa ofiary, które przyniesie do kościoła w Niedzielę Miłosierdzia Bożego.

10. 25 marca 1992 roku Ojciec Święty Jan Paweł II specjalną bullą podniósł nasz kościół parafialny do godności bazyliki mniejszej. W tym roku mija dziesiąta rocznica tego doniosłego faktu parafialnego. Jubileusz ten na różny sposób chcemy uczcić. Jednym z nich jest powołanie Rady Duszpasterskiej. Prosimy zgłaszać kandydatów.

11. Na kwiaty do Bożego Grobu można składać ofiary do puszeki, która znajduje się przy nowym ołtarzu Bożego Miłosierdzia.

Ks. Jakub Gil - Proboszcz

ciąg dalszy ze strony 5

swoich kosztowności i wstąpiła do zakonu stając się „pokorną służebnicą Chrystusa pod habitem świętego Franciszka”. Zakończyła swoje „smutne” a przecież tak piękne życie w ciszy klasztornych murów osiągając zapowiedziane przez Pana pocieszenie. Kiedy spoglądamy na obraz

św. Kingi zastanówmy czy nie nadużywamy uciech tego świata. Czy umiemy rozważnie korzystać z rozrywek. Czy szczególnie w okresie wielkiego postu potrafimy w wyszczerzeniu i z dystansem spojrzeć na własne życie, przypominając sobie co jest celem naszym celem i w jaki sposób chcemy go osiągnąć.

Józef Lehrfeld

Po co Dom Pielęgniacyjny przy ul. Barskiej 17?

Dnia 16 lutego odbyło się comiesięczne spotkanie Akcji Katolickiej przy parafii Of.NMP w Wadowicach. Tematem spotkania był nowopowstający Dom Pielęgniacyjny im. dr Edmunda Wojtyły w Wadowicach przy ul. Barskiej 17.

Obecna na spotkaniu P. Stanisława Wodyńska - Prezes Stowarzyszenia im. dr Edmunda Wojtyły - przedstawiła cele i zadania w/w Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie wychodząc naprzeciw potrzebom naszej społeczności utworzyło Dom Pielęgniacyjny, w którym istnieje już wypożyczalnia sprzętu medyczno-rehabilitacyjnego. W niedalekiej przyszłości planowane jest uruchomienie opieki domowej

oraz dziennego i stacjonarnego ośrodka rehabilitacyjno-pielęgniacyjnego dla osób niepełnosprawnych, chorych, będących w ciężkiej sytuacji materialnej i zdrowotnej. Inicjatywa ta wydaje się być bardzo potrzebna w związku z coraz bardziej starzejącym się społeczeństwem, a patrząc od strony ekonomicznej - obniży koszty leczenia i odciąży służbę zdrowia.

Podjęte przez Stowarzyszenie zadanie jest bardzo wzniosłe, a wszystkim, którzy się tego podjęli należą się słowa uznania. To co robią jest dla nas wszystkich przykładem, w jaki sposób można na co dzień realizować naukę Chrystusa.

Wanda Mateja – członek parafialnej Akcji Katolickiej

Rekolekcje dla Liceum Ogólnokształcącego

Od poniedziałku rozpoczynają się trzydniowe rekolekcje wielkopostne dla uczniów Liceum Ogólnokształcącego im. Marcina Wadowity. Równoległe do nich, również Liceum O.O. Karmelitów organizuje na Górcie dni skupienia dla uczniów swojej szkoły. Prawo Kanoniczne przypomina, że każdy katolik raz w roku powinien wziąć czynny udział w rekolekcjach. Dlaczego?

Ponieważ wszyscy potrzebujemy czasu na refleksję nad własnym życiem. Tak jak nauczyciele przeprowadzają kontrolne sprawdziany wśród swoich uczniów, tak każdy z nas powinien „przepytać siebie”

czy jego życie idzie w dobrą stronę. W życiu przecież można nie skończyć jakiejś szkoły, można stracić nawet dobrą posadę – to strata, ale jeszcze nie koniec. Jeśli ktoś zmarnuje życie nie da się już tej sytuacji odwrócić. To byłaby dopiero prawdziwa tragedia.

Stoimy więc w wielkim poście przed szansą refleksji nad własnym życiem. Wykorzystajmy ją.

Program rekolekcji to codzienne spotkania od godziny 9.00 – 12.00. Bardzo prosimy wszystkich w tych godzinach wchodzić do Bazyliki na prywatną modlitwę bocznym wejściem. Główne drzwi zostaną zamknięte.

Ks. Jan Jarco

Intencje mszalne:

Poniedziałek 25 lutego *Wiktora, Cezarego*

- 6.⁰⁰ Śp. Jan Folga
- Śp. Franciszka Hadała
- 6.³⁰ O Boże miłosierdzie dla Rozalii
- 7.⁰⁰ Piotr i Katarzyna z dziećmi
- 7.³⁰ Dzięczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalszą opiekę Bożą dla Józefa i Janiny Ćwięk w 50 r. ślubu
- 8.⁰⁰ Śp. Jadwiga Leśniewska
- 12.⁰⁰ Śp. Bolesław Witek
- 18.⁰⁰ Śp. Maria Głuszek

Wtorek 26 lutego *Aleksandra, Mirosława*

- 6.⁰⁰ Śp. Jan Folga
- 6.³⁰ O Boże miłosierdzie dla Rozalii
- 7.⁰⁰ Śp. Maria Głuszek
- 7.³⁰ Śp. Bolesław Witek
- 8.⁰⁰ Śp. Mieczysław Kurek
- O zdrowie i Boże błog. dla Bronisławy
- 12.⁰⁰ Śp. Maria Kukuła - 2 r. śm.
- 18.⁰⁰ O zdrowie i Boże błog. w 18 rocznicę urodzin Łukasza

Środa 27 lutego *Gabriela, Wiktora*

- 6.⁰⁰ Śp. Jan Folga
- Śp. Genowefa Giżycka
- 6.³⁰ O Boże miłosierdzie dla Rozalii
- 7.⁰⁰ Śp. Bolesław Witek
- 7.³⁰ Śp. Natalia Makuch
- 8.⁰⁰ Śp. Jerzy Szara - w r. śm.
- 12.⁰⁰ Śp. Józefa Hadała

Nowenna do Matki Bożej

Nieustającej Pomocy 8.30 i 17.30

- 18.⁰⁰ Za wszystkich uczestników Nowenny oraz w intencjach składanych prośb i podziękowań

Czwartek 28 lutego *Makarego, Romana*

- 6.⁰⁰ Śp. Jan Folga
- 6.³⁰ O Boże miłosierdzie dla Rozalii
- 7.⁰⁰ Śp. Zdzisław, Roman, Leokadia
- 7.³⁰ Śp. Józef, Janina i Wiesława Stachel
- 8.⁰⁰ Śp. Bolesław Witek
- 12.⁰⁰ Śp. Józefa Hadała
- 18.⁰⁰ Śp. Maria Głuszek

Piątek 1 marca *Albina, Antoniny*

- 6.⁰⁰ Śp. Jan Folga
- 6.³⁰ O Boże miłosierdzie dla Rozalii
- 7.⁰⁰ Śp. Stefan Radwan
- 7.³⁰ Śp. Maria Głuszek
- 8.⁰⁰ W intencjach zadośćuczynienia za grzechy i przemiany serc w okresie Wielkiego Postu
- 12.⁰⁰ Śp. Helena i Jan Stanek, syn Antoni
- 16.³⁰ Śp. Franciszka Hadała
- 18.⁰⁰ Śp. Aniela i Stanisław Schabowicz

Sobota 2 marca *Pawła, Heleny*

- 6.⁰⁰ Śp. Zofia i Walerian Gąsior
- 6.³⁰ O Boże miłosierdzie dla Rozalii
- 7.⁰⁰ Śp. Franciszek - 11 r. śm.
- 7.³⁰ Śp. Helena Zątek
- 8.⁰⁰ Śp. Jan Folga
- 12.⁰⁰ Śp. Rozalia - 29 r. śm.
- 15.⁰⁰ W intencjach Ojca Św. za Ojczyznę i Radio Maryja
- 18.⁰⁰ Śp. Janina Józefa Stanisław Galas

Niedziela 3 marca *Kunegundy, Tycjana*

- 6.⁰⁰ Śp. Stefan Radwan
- 7.³⁰ O Boże miłosierdzie dla Rozalii
- 9.⁰⁰ Z dziesiątej Róży - dziękczynna za przeżycie 2001 roku
- 10.³⁰ Śp. Kazimierz
- 12.⁰⁰ Śp. Katarzyna, Antoni, Julian
- 13.¹⁵ Chrzest
- 18.⁰⁰ Śp. Helena Nicieja

Warto pamiętać

Większość czytelników naszej „Bazyliki” doskonale pamięta z katechizacji i zna na pamięć 5 przykazań kościelnych. Miały następującą formę:

1. Ustanowione przez Kościół dni święte święcić.

2. W niedzielę i święta we Mszy Świętej nabożnie uczestniczyć.

3. Posty nakazane zachowywać.

4. Przynajmniej raz w roku spowiadać się, a w czasie wielkanocnym Komunię Świętą przyjmować.

5. W czasach zakazanych zabaw hucznych nie urządzać.

Przykazania te są w katechizmie trydenckim. Kardynał Bellarmin był twórcą uporządkowanej wiedzy katechetycznej.

Sobór Watykański II, którego twórcą był Jan XXIII w ciągu trzech lat od 1962-1965 spojrział nowymi oczami na Objawienie Boże. Sobór Watykański II realizując zasadę: „accomodata renovatio” chciał współczesny świat zbliżyć do Boga. Uczynił ogromny wysiłek, aby trudne sprawy Boże przedstawić zrozumialszym językiem dzisiejszemu światu. W wyniku tego nowego, bardziej pogłębionego biblijnie spojrzenia teologicznego, powstał nowy katechizm. W katechizmie Soboru Watykańskiego II, są przykazania kościelne inaczej sformułowane. Oto ich nowa szata słowna:

1. W niedziele i w inne nakazane dni świąteczne wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy Świętej i powstrzymać się od prac służebnych.

2. Każdy wierny jest zobowiązany przynajmniej raz w roku spowiadać się ze swych grzechów.

3. Każdy wierny jest zobowiązany przynajmniej raz w roku na Wielkanoc przyjmując Komunię Świętą.

4. W dni pokuty wyznaczone przez Kościół wierni są zobowiązani powstrzymać się od spożywania mięsa i zachować post.

5. Wierni są zobowiązani dbać o potrzeby kościoła.

Zauważmy jak różni się to nowe sformułowanie przykazań kościelnych od formuły starej. Nasze pokolenie żyje w czasach przemian. Jest to szczęście, ale i nieszczęście. Byliśmy przez całe lata przyzwyczajeni do określonych wymogów Kościoła, a teraz na naszych oczach one się zmieniają. Wymogi te tworzyły specyficzny nasz styl religijny, a teraz w nowych warunkach trzeba kształtować nowe obyczaje religijne.

Wciąż idzie nowe. Pamiętamy jaką lawinę pytań spowodowała wypowiedź ks. bp Tadeusza Pieronka w sprawie zabaw wielkopostnych. Powiedział on wtedy prawdę, że według nowego katechizmu, który obowiązuje wszystkich katolików nie ma przykazania, że w czasach zakazanych zabaw hucznych nie urządzać. Mieliśmy jednak do niego żal, że w swej prawdziwej wypowiedzi nie wziął pod uwagę wiekowej, polskiej tradycji przeżywania Wielkiego Postu bez urządzania i brania udziału w hucznych zabawach. Nowa formuła wyartykułowana po Soborze Watykańskim II w katechizmie zatwierdzonym przez Papieża Jana Pawła II w czwartym przykazaniu wyraźnie mówi o dniach pokuty wyznaczonych przez Kościół oraz o zachowaniu postu w tym okresie.

1. W niedziele i w inne nakazane dni świąteczne wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy Świętej i powstrzymać się od prac służebnych.

2. Każdy wierny jest zobowiązany przynajmniej raz w roku spowiadać się ze swych grzechów.

3. Każdy wierny jest zobowiązany przynajmniej raz w roku na Wielkanoc przyjmując Komunię Świętą.

ciąg dalszy na stronie 4

ciąg dalszy ze strony 3

i uciskacie wszystkich waszych robotników. Pościecie wśród waśni i sporów i wśród bicia niegodziwą pięścią. Nie pościecie tak, jak dziś czynicie... Czyż ja taki post jak ten wybieram sobie w dniu, w którym się człowiek umartwia? Czyż nie jest raczej ten post, który wybieram: rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić wolno uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać? Dzielić swój chleb z głodnym, wprowadzić w dom biednych tułaczy, nagiętego, którego ujrzyysz przydziać, i nie odwrócić się od współziomków? Wtedy twoje światło wszędzie jak zorza i szybko rozkwitnie twe zdrowie. Wtedy zawołasz, a Pan odpowie, wezwiesz pomocy, a On rzecze: „Oto jestem”.

Fragment ten wyraźnie mówi, że czas pokuty jakim jest Wielki Post jest okresem wychodzenia z własnego egoizmu i zauważania innych. Jest drogą, na której powinien więcej dawać niż brać. Bardziej myśleć o innych niż o sobie. Post to powstrzymanie się od konsumpcyjnego stylu życia. Powstrzymanie się od spożywania potraw mięsnych w określone dni jest zewnętrznym znakiem – duchowej walki. Jest to zmaganie się z antyewangelią, która narzuca współczesny świat. Zdobywanie szczęścia i radości bez żadnego wysiłku. Masz prawo używać, konsumować, a nie męczyć się ze sobą i innymi. Jest to wielka pokusa człowieka współczesnego.

W okresie Wielkiego Postu wierzący człowiek uświadamia sobie to zagrożenie i dla-

ciąg dalszy ze strony 1

ale wierzymy! Chrześcijanin jest człowiekiem wiary. Wszyscy, którzy znali Jezusa a zwłaszcza ci, którzy mieli odwagę za Nim pójść pomagają nam wierzyć. Jedno jest pewne. Pomagają i to wszystko. Oni za nas

tego chce jeszcze raz przełamać egoizm i egocentryzm. Pragnie więcej czasu i sił poświęcić sprawom Boga i człowieka. W tej służbie widzi swoje ubogacenie. I choć obecnie nie ma przykazania kościelnego, które wyraźnie zakazywałoby urządzania zabaw i brania w nich udziału w Wielkim Poście, to jednak duch przykazania czwartego wskazuje, aby w tym czasie mniej zajmować się sobą i własnymi przyjemnościami, a bardziej pochylać się nad człowiekiem potrzebującym, czyli czynić miłosierdzie.

Dniem postu jest każdy piątek i również pierwszy piątek. Nie ma przykazania, które zakazywałoby zabawy w tym dniu. A jednak dla nas katolików jest czymś wielce niestosownym urządzania i branie udziału w te dni w zabawach, dyskotekach. Dla nas piątek będzie zawsze dniem przypominającym Mękę i Śmierć naszego Zbawiciela. Czy uczeń kochający swego Mistrza nie będzie się starał uczcić ten dzień przez wyuciszenie? Nie ma przykazania kościelnego, czy też cywilnego, które by mówiło ile trwa żałoba po śmierci matki, ojca, żony, męża, dzieci. Przyjął się jednak polski obyczaj, że przez pewien okres czasu (pół roku, rok) domownicy nie urządzają zabaw i w nich nie biorą udziału. Niewłaściwą postawą - bardzo źle ocenianą przez otoczenie - byłoby branie udziału w zabawie w tydzień, czy miesiąc po pogrzebie najbliższych.

Czas Wielkiego Postu, który obecnie przeżywamy, jest okresem uświadamiającym nasze obowiązki wobec Boga, człowieka i siebie.

Ks. Proboszcz

nie uwierzą, tego musimy dokonać my sami. Czas wielkiego postu pomaga nam w tej odpowiedzi. Kościół przyprowadza nas do góry Tabor i na Golgotę pod Krzyż. Przyjdzie czas, że zabierze nas do pustego grobu. Tam jednak musimy dojść z pogłębianą wiarą.

Ks. Jan J.

-4-

Smutek wasz - w radość się zamieni

Przyglądając się obrazowi św. Kingi, który stanowi fragment polichromii przedstawiającej osiem błogosławieństw, w prezbiterium naszej bazyliki, zastanawiamy się dlaczego św. Kinga jest odzwierciedleniem tych słów

Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni

Chrystusa. Jak wiemy z przekazów historycznych św. Kinga pochodziła z rodziny królewskiej, była żoną księcia Bolesława. Wydawać by się mogło, że nic więcej do szczęścia nie potrzeba. Życie w takich warunkach kojarzy się nam z dostatkiem, przepychem. Skąd, więc ten smutek? Przecież jako księżna mogła prowadzić życie wesołe, dostatnie, pełne rozrywek i przyjemności. Jednak św. Kinga była inna, nie oddawała się radościom tego świata. Widząc nędzę i biedę swoich poddanych, zrezygnowała dobrowolnie z uciech i rozrywek w imię Jezusa Chrystusa i poświęciła się bliźnim. Już od najmłodszych lat niejako przygotowywano ją do świętości. Wychowywana w rodzinie, która z wielką troską pielęgnowała wiarę. Z rodziny tej pochodziło wielu świętych: św. Stefan, św. Jadwiga Śląska, i siostry św. Kingi - święta Małgorzata i błogosławiona Jolanta. Również w rodzinie swojego męża, księcia Bolesława znalazła atmosferę duchowości franciszkańskiej, którą tworzyły matka i siostra księcia. W sercu św. Kingi wzrastała chęć jak najmocniejszego zjednoczenia z Chrystusem na wzór św. Franciszka. Codzienny udział we mszy świętej, nocne czuwania, a przede wszystkim wspieranie nędzarzy i chorych, których niejednokrotnie sama opatrywała i pocieszała oto, czym żyła księżna i co wypełniało jej życie. Zainspirowana radą św. Pawła „*Nie mam (...) nakazu Pańskiego*

co do dziewic, lecz daję radę jako ten, który - wskutek doznanego od Pana miłosierdzia - godzien jest, aby mu wierzone. Uważam, iż przy obecnych utrapieniach dobrze jest tak zostać, dobrze to dla człowieka tak żyć (1Kor 7, 25-26)” postawiła

całkowicie poświęcić się Bogu poprzez ślubowanie dziewictwa. Przekonała również swojego męża do dziewiczego życia na chwałę Bożą i po dwuletniej próbie małżonkowie złożyli ślub dozgonnej czystości. O wyborze dokonany przez św. Kingę i jego znaczeniu dla współczesnych mówił Ojciec Święty w homilii w czasie mszy świętej w Starym Sączu, w czerwcu 1999 r, kiedy kanonizował św. Kingę: *”Ten sposób życia, dziś może trudny do zrozumienia, a głęboko zakorzeniony w tradycji pierwotnego Kościoła, dał świętej Kingie tę wewnętrzną wolność, dzięki której z całym oddaniem mogła troszczyć się przede wszystkim o sprawy Pana, prowadząc głębokie życie religijne. Dziś na nowo odczytujemy to wielkie świadectwo. Święta Kinga uczy, że zarówno małżeństwo, jak i dziewictwo przeżywane w jedności z Chrystusem może stać się drogą świętości. Ona staje dziś na straży tych wartości. Przypomina, że w żadnych okolicznościach wartość małżeństwa, tego nierozzerwalnego związku miłości dwojga osób, nie może być podawana w wątpliwość. Jakikolwiek rodziłyby się trudności, nie można rezygnować z obrony tej pierwotnej miłości, która zjednoczyła dwoje ludzi i której Bóg nieustannie błogosławi. Małżeństwo jest drogą świętości, nawet wtedy, gdy staje się drogą krzyżową.”*

Kiedy odeszli z tego świata wszyscy bliźni sercu św. Kingi, rozdała ubogim resztę

ciąg dalszy na stronie 7

-5-